

městek starosty, sluší dle § 66 doplňovací volbou opatřiti za něj náhradu a voliti tudíž náměstka. Teprve výsledkem této volby bude zjištěno, třeba-li přikročiti také ještě k volbě člena městské rady; dojde k tomu totiž jen tenkrát, když náměstek bude zvolen ze členů obecní rady, kdežto další volba odpadne, bude-li zvolen ze členů zastupitelstva, kteří nejsou členy obecní rady (§ 57 řádu volení).

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 676.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí (Čechy):
 * Byla-li platnost smlouvy o převod nemovitosti učiněna závislou na splnění určité podmínky, nemovitost však nabyvateli ve skutečné držení odevzdána ještě před splněním podmínky té, platí za dobu převodu ve smyslu dávkového řádu doba skutečného převodu a nikoli teprv doba splnění podmínky.

(Nález ze dne 24. ledna 1921 č. 8925/20.)

Věc: Gustav G. v Petříkovicích proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitosti.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Naříkaným rozhodnutím zemského správního výboru v Praze ze dne 6. dubna 1920 č. 122.749 byla zamítnuta stížnost stěžovatelova proti platebnímu rozkazu českého zemského inspektorátu pro zemské dávky v Praze ze dne 18. září 1919, týkajícímu se dávky z přírůstku hodnoty, vyměřené z převodu nemovitostí zanesených ve kn. vl. č. 15 a 115 v Petříkovicích.

O převodu těchto nemovitostí se stěžovatele na Marii L. ujednány a sepsány byly mezi stranami dne 3. srpna 1914 punktace, dle nichž uzavírají o svrchu uvedených nemovitostech a nemovitosti kn. vl. č. 90 v Trautenbachu Marii L. do vlastnictví připsané směnnou smlouvu pod podmínkou, že směnná smlouva ta má jen tehdy býti platnou a účinnou, bude-li stěžovateli udělena hostinská koncese pro dům č. 90 v Trautenbachu, s Marií L. směněný. Podmínka ta splněna byla 13. prosince 1916, když stěžovateli dekretem z téhož dne koncese ta byla udělena.

Knihovní převod směněných nemovitostí proveden byl podle směnné smlouvy ze dne 31. července 1917. V této smlouvě se uvádí, že uzavírá se doplňkem k punktacím ze dne 3. srpna 1914, ohlášeným 5. srpna 1914 u berního úřadu. V odstavci VIII. uvedeno, že vlastnictví směněných nemovitostí přechází na strany dnem dnešním, ale že odevzdání do fyzického držení stalo se 16. července 1914 a prohlašují tam strany dále, že podle toho byly od téhož dne oprávněny směněné nemovitosti držeti a užívat.

Stížnost podaná proti platebnímu rozkazu namítala pouze, že předpis dávky je nezákonným, poněvadž skutečný převod stal se již na základě punktací ze dne 3. srpna 1914, tedy před platností dávkového řádu. Naříkané rozhodnutí pak odůvodněno je tím, že podmínka, pod kterou

smlouva byla uzavřena, splněna byla teprve, když již dávkový řád platil, a nebyla tedy smlouva dříve právně účinnou. Neboť právní jednání, které bylo titulem pro převod nemovitosti, stalo se účinným teprve splněním podmínky a povinnost k placení dávky vzniká, když právní jednání, které je titulem pro nabytí vlastnictví, stalo se účinným. Dle směnné smlouvy z 31. července 1917 přešla nemovitost do vlastnictví dnem podpisu smlouvy a od téhož dne nabyvatel na ní hospodaří. Je tedy zcizovací smlouva teprve ode dne podpisu směnné smlouvy účinnou a námitka, že nemovitost již před 31. červencem 1917 přešla k držení nabyvatelky, je bezvýznamnou.

O stížnosti, vytykající nařikánému rozhodnutí nezákonnost a vady řízení, uvažoval nejvyšší správní soud takto:

Nejvyšší správní soud má ve shodě s nařikáným rozhodnutím za to, že v daném případě je rozhodným, kdy stal se skutečný převod nemovitosti, z níž sporná dávka z přírůstku hodnoty byla předepsána. Jest nesporno, že platnost smlouvy, o níž sepsány byly punktace ze dne 3. srpna 1914, podmíněna byla splněním určité podmínky, kterou žalovaný úřad i stížnost sama označuje jako podmínku suspensivní. Avšak z toho, co stěžovatel v řízení administrativním i ve stížnosti uvádí, by vycházelo, že nešlo o podmínku suspensivní, nýbrž že podmínka ona byla podmínkou resolutivní. Jeť pro otázku, jde-li o podmínku suspensivní či resolutivní, rozhodným, zda účinky uzavřené smlouvy mohly a měly dle vůle stran nastati ihned uzavřením smlouvy a bylo-li pak jen trvání jejich podmíněno splněním podmínky té (podmínka resolutivní) či měly-li účinky nastati teprve splněním podmínky té (podmínka suspensivní). Stěžovatel tvrdil již v administrativním řízení, že faktický převod nemovitosti stal se přes to, že podmínka nebyla splněna, již v létě roku 1914 na základě punktací. Je-li tomu tak, pak nešlo vůbec o podmínku suspensivní, nýbrž o podmínku resolutivní, poněvadž faktický převod nemovitosti, tedy účinek smlouvy oné dle vůle stran nastal ihned. Pak by ovšem převod nemovitosti byl nastal před platností dávkového řádu a dávce by nepodléhal.

Při řešení rozhodné skutkové otázky, kdy převod skutečný nastal, vycházel žalovaný úřad z předpokladu, že skutečný převod stal se teprve 31. července 1917.

Tento skutkový předpoklad nenalézá však ve spisech opory. Stěžovatel udal již v přiznání k dávce z přírůstku hodnoty, že držení přešlo na nabyvatelku dnem uzavření punktací a směnná smlouva ze dne 31. července 1917, na kterou se žalovaný úřad odvolává, uvádí v odst. VIII., že nemovitost ve fyzické držení a obhospodařování odevzdána byla nabyvatelce již 16. července 1914 a prohlašuje se tam výslovně, že kontrahenti byli oprávněni směněných nemovitostí ode dne odevzdání ve fyzické držení užívati.

Jiného podkladu pro určení doby skutečného převodu držby ve spisech není a nebylo zejména vedeno žádné šetření o tom, zda tato udání směnné smlouvy jsou správná a pravdě odpovídají.

Je proto skutkový předpoklad žalovaného úřadu, že faktický převod nemovitosti stal se teprve 31. července 1917 a nikoli tedy již před platností dávkového řádu, v rozporu se spisy a muselo proto nařikávané rozhodnutí býti zrušeno dle § 6 zákona o správním soudě.